

קדוהיל קדוהיל

גיליון שבועי מתורתו של משיח בעניין הקהלת קהילות בשבת

וכל המוסיף מוסיפין לו...

בנועם קיבלתי מכתבו מכ' סיון והקודם מכ"ח אייר. ואין לשער גודל הדבר מה שהלכו אנ"ש בבתי הכנסיות לפרסם הענינים המבוארים בהמאמרים והקונטרסים, ומי יתן (עיין לקו"ת במדבר ט"ו ע"א) שיהי' לבבם זה להם לעשות כנ"ל בכל עת מצוא. וכל המוסיף מוסיפין לו...

בברכת הצלחה בעבודתו בקדש ובענינים הפרטים.

(אג"ק סדך ז', אג' ב'קנד)

יוצא-לאור על-ידי
"ועד הקהלת קהילות"
שעל-יד צעירי אגודת חב"ד העולמית
383 Kingston Ave.
Brooklyn NY 11213 #142
טל: (718) 493-7673
דואר אלקטרוני:
HebrewCommittee@juno.com
אינטרנט:
http://www.moshiach.net/blind

ואלו אשר זכו וזיכם ה' יתברך ונבחרו...

שלום וברכה!

נפלאתי במאד מאד על הטאן שבמכתבו... שיחי', שהוא כאילו זהו עניניו הפרטים של הנ"ל, והוא מצדו עושה טובה ומטפל בהם. ונפלאתי על תמים ואשר עוסק בעבודת החינוך זה כמה וכמה שנים, שלכאורה אינו תופס הענין על בוריו,

כי עבודת חינוך חב"ד בכלל ו... בפרט, זהו ענינו של הקב"ה ושלוחו בזה הוא נשיאנו צי"ע כ"ק מו"ח אדמו"ר צוקללה"ה נבג"מ זי"ע, ובמילא אלו המקושרים אל כ"ק מו"ח אדמו"ר ואפילו רק השייכים אליו, הרי על פי המובא בתניא כל עניניהם צריכים הם לקבל על ידי נשיאם ובפרט שהנשיא הוא גם כן נשיא הדור הוא כ"ק מו"ח אדמו"ר. אלא שאפשר להשפעה זו באופנים שונים אם בבחינת פנים או כו'.

ואלו אשר זכו וזיכם ה' יתברך ובחר בהם כ"ק מו"ח אדמו"ר שהשפעתם תהי' דרך צנור שענינו לקרב את לבם של בני ובנות ישראל לאביהם שבשמים ולהמשיך בהם גם כן מאור שבתורה זוהי תורת החסידות, הרי אשרי חלקם שזכו שהשפעתם הרוחנית והגשמית ילכו בבחינת פנים בפנים ובאופן שגם האופנים מצד עצמם השפעות הם להעוסקים האלו.

ואם ה' מי שהוא המתווך והסרסור בזה, הרי חייבים גם להודות לו להלל ולשבח על שהעמידם על חלק היפה הטוב לו ולפני בני ביתו שיחיו ברוחניות ובגשמיות גם יחד. ותמ' אחר תמ' שאפילו לדכותי' צריך להסביר את כל זה...

בברכת הצלחה בעבודתו בקדש ובעניניו הפרטים שלו ושל כל בני ביתו שיחיו.

(אג"ק סדך ז', אגרת ב'קנד*)

כבר באה העת לצאת מד' אמות המצומצמים...

ותשואות חן על מה שכותב בענין ההתועדות שהי' להם ביום ההלוא של דוד המלך, ובטח גם להבא ינצלו את היומי דפגרא להתועד בהתועדות חסידותית ולהתעוררות באהבת השם אהבת התורה ואהבת ישראל,

והעיקר - לקבל על עצמם בהחלטה גמורה שכבר באה העת שצריכים לצאת מד' אמות המצומצמים ולהתפשט, באופן המתאים, בין שאר חוגי בני ישראל להפיץ שם המעינות, מעינות דא"ח ותורת החסידות הכללית ותורת חסידות חב"ד, וכמה דרכים בזה, ואחד מהדרכים הוא על ידי התועדות ברבים בהשתדלות לשתף בהתועדות אנשים ובפרט הנוער מחוגים שונים, ובטח יקויים חפץ ורצון כ"ק אדמו"ר הזקן, שחב"ד לא יהי' ענין של מפלגה אלא של כללות עם ישראל יחיו.

(אג"ק סדך ז', אגרת ב'קנפג)

כבר הקדימך שלמה המלך החכם מכל אדם

כתורת הבעל שם טוב על הפסוק "כי תהיו אתם ארץ חפץ", שכל אחד ואחד מישראל הוא בבחינת "ארץ חפץ" שטמונים בה אוצרות הכי יקרים כו', אלא, שיש לגלותם מן ההעלם אל הגילוי. ומכיון שיש חילוקי דרגות במידת ההעלם, אם יש צורך להסיר שכבת עפר קלה בלבד, או שיש לחפור בעומק יותר כו', הרי, בהתאם לכך, צריך להיות גם האותיות שעל ידם מגלים את הפנימיות, שיתאימו לפי-ערך מעמדו ומצבו של הזולת.

"יום יום משיח וגאולה" - בכדי לחיות עם משיח טל. 493-7673 (718) - חודש מרחשוון

לקט שיחות ומכתבים מכ"ק אד"ש בעניני גאולה ומשיח מסודרים לימי החודש - נושא ליום, בפורמט כ"ס, ניתן להשיג בחנויות הספרים וכן לחלק בתור תשורה לשמחתכם

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

שְׁלֵחַ הַקְּדוּשָׁה בְּקִדְוָה

רעיונות לפרשיות השבוע מתורתו של משיח, מעובדים ומתורגמים ללשון הקודש

שלימות העבודה תלוי' ברגע האחרון

פנוי' ללימוד התורה. חברו, שהוא בבחינת 'בעל עסק' יוצא די-חובת "והגית בו" ב"פרק אחד שחרית ופרק אחד ערבית", ואילו הוא, אף אם למד עשרים ושלוש שעות וחמישים ותשע דקות ורק בזז לריק את הדקה האחרונה, הרי הוא נכלל בהגדרה החמורה של "דבר ה' בזה".

אלא הענין הוא, שלכל אדם תפקיד ומטרה. ל'בעל עסק' תפקיד משלו, ול'יושב אוהל' תפקיד משלו והוא – הקדשת כל הכחות ללימוד התורה. על כן, כשיש לו רגע פנוי והוא אינו מנצלו, הוא גורם שבר' של הקב"ה תלך לבטלה.

ובכך בעצם פעולתו זו, לימד הקב"ה הוראה לאדם, עד כמה צריך לייקר ועד כמה חשוב לנצל כל רגע. שכל עוד קיימת האפשרות לפעול בעולם, יש לעשות זאת ולנצל את כל האפשרות, עד לרגע האחרון שניתן.

ד. מענין זה יש לקחת לקח רב משמעות לנו, החיים באלף השישי, בסופו ממש: יבוא יהודי ויטען – מה יכולים כבר מעשיי להוסיף על עבודתם של הדורות הקודמים, ובהם האבות, משה רבינו, הנביאים, התנאים וכו' וכו'?

לכן בא הקב"ה ונכנס ביום השביעי כ"חוט השערה", כדי להורות: דוקא ב"חוט השערה" האחרון תלוי' שלימות כל מלאכת הבריאה! דוקא עבודתנו ה'פעוטה' היא זו שמשלימה את כל העבודה הגדולה של ששת אלפי השנים, והיא המביאה לידי תכליתה: לאלף השביעי של הגאולה השלימה, ה"יום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים".

(מעובד מלקו"ש ח"ה ע' 24)

א. פרשתנו מתארת כיצד ברא ה' את העולם בשישה ימים, וסיפור הבריאה מסתיים במילים: "ויכל אלקים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה". ממלים אלו משמע, שהקב"ה כילה את מלאכתו ביום השביעי ביום השבת קודש!

מפרש רש"י: "בשר ודם, שאינו יודע עתיו ורגעיו, צריך להוסיף מחול על הקודש. אבל הקב"ה, שיודע עתיו ורגעיו, נכנס בו כחוט השערה... ונראה כאילו כילה בו ביום". כלומר: הקב"ה עסק במלאכת הבריאה ממש עד כניסת השבת, עד שנראה ה' כאילו כילה את המלאכה ביום השבת.

כיצד חיים עם הזמן דימות המשיח

ועל דרך המדובר בתקופה האחרונה בנוגע להוספה המיוחדת בלימוד התורה בעניני גאולה ומשיח – לא (רק) בתור סגולה" למהר ולקרב ביאת המשיח והגאולה, אלא (גם ו) בעיקר כדי להתחיל, "לחיות" בעניני משיח וגאולה, "לחיות עם הזמן" דימות המשיח, על ידי זה שהשכל נעשה ממולא וחדור בהבנה והשגה בעניני משיח וגאולה שבתורה, ומהשכל מתפשט וחדר גם ברגש הלב, שעומדים על סף הגאולה, ומראים באצבע ש"הנה זה (המלך המשיח) בא".

(משיחות ש"פ בלק, י"ז תמוז, ה'תנש"א - מוגה)

ב. אלא שעדיין עלינו להבין: נכון אמנם שעל פי ההלכה אין בכך איסור, שכן מדובר ב"חוט השערה" בלבד, אבל לשם מה להדחק כל-כך? זאת ועוד: הרי סיפורי התורה אינם סיפורים בעלמא; מה אם כן, הדבר הזה אמור ללמדנו?

יש לומר, שבהדחקות זו של הקב"ה לעסוק במלאכת הבריאה עד הרגע האחרון, הוא ממחיש לנו עד כמה יש ליקר כל רגע ורגע ולנצלו עד תומו. "לא ברא הקב"ה בעולמו דבר אחד לבטלה", אומרים חז"ל: כל חפץ, כל כשרון וכל רגע – יש להם תכלית ויעוד. אם ברגעים שנותרו עד השבת יש אפשרות להוסיף ולעשות משהו – מורה לנו הקב"ה את הדרך וממלא גם רגעים אלו בתכליתם וביעודם.

ג. במעשהו זה, מקל עלינו הקב"ה להבין את ההקפדה הקיצונית של התורה על ניצולו המלא של הזמן. למשל, יהודי השרוי באהלה של תורה חייב על פי ההלכה לנצל כל דקה